

КАДРИ БУДОВАМ

Г А З Е Т А З А С Н О В А Н А У 1 9 3 2 Р О Ц І

№8-9 (1775-1776) СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 2019 РОКУ

28 РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Найбільш величним досягненням і надбанням нашого народу є створення та існування незалежної, суверенної держави Україна. Але дорогою ціною платимо за прагнення бути вільними і незалежними на своїй рідній землі, за прагнення з гідністю увійти до спільноти європейських народів, за мрію жити щасливо.

Кожен з нас може і мусить своєю сумлінною працею, вірним служінням своїй справі, відданістю своїй Батьківщині зробити гідний внесок у її зміцнення, відродження і розвиток. Саме будівельники, зодчі здатні перетворити країну на краще, зводити чудові нові красиві і енерго-ефективні будівлі і дбайливо зберігати і реставрувати цінні пам'ятки архітектури. Шляхетною є справа підготовки і виховання студентської молоді – майбутніх творців величі і слави нашої багатостраждальної держави. Шановні співробітники, студенти і аспіранти, шановні друзі і випускники нашої Академії! Щиро вітаємо вас з нагоди великого державного свята і бажаємо вам і вашим близьким усього самого найкращого!

Ректорат, профспілкові комітети співробітників і студентів, редакція газети «Кадри будовам»

НАГОРОДИ ДО ДНЯ БУДІВЕЛЬНИКА

Ректор ОДАБА Ковров А.В.

Восьмого серпня 2019 р., напередодні Дня будівельника, Одеський міський голова Геннадій Леонідович Труханов поздоровив з професійним святом одеситів, які працюють у цій сфері і вручив почесні нагороди міста. Серед нагороджених були і представники нашої Академії. Розпорядженням Одеського міського голови, за сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомі трудові досягнення, значний особистий внесок у розвиток будівельної галузі м. Одеси та з нагоди відзначення професійного свята – Дня будівельника, нагороджені:

Директор Інженерно-будівельного інституту Костюк А.І.

Одеський міський голова Труханов Г.Л.

З Днем будівельника!

-Почесною відзнакою Одеського міського голови «Трудова слава»:

Ковров Анатолій Володимирович – ректор Одеської державної академії будівництва та архітектури;

- Почесною грамотою виконавчого комітету Одеської міської ради:

Костюк Анатолій Іванович – директор Інженерно-будівельного інституту Одеської державної академії будівництва та архітектури.

Митинський Василь Михайлович – завідувач кафедри Основ і фундаментів Одеської державної академії будівництва та архітектури.

Завідувач кафедри Основ і фундаментів Митинський В.М.

ПЕРШЕ ВЕРЕСНЯ – СВЯТО ЗНАНЬ І МОЛОДІ

І знов наша Академія гостинно відчинила свої двері для першокурсників. Здається, ще вчора вони були абітурієнтами і лише мріяли про майбутнє навчання. І ось, з цього знаменного дня – 1 вересня 2019 року, вони, як повноправні студенти, потрапили до великого колективу Одеської державної академії будівництва та архітектури.

Слово ректора Академії, проф. Коврова А.В. в обраній спеціальності і допоможе опанувати навчальні дисципліни, що стануть міцним підмурком професійної майстерності

майбутніх творчих здобутків і вагомих досягнень. Побажаймо ж їм успіхів,

щастя і наснаги на цьому світлому, але й складному одночасно, шляху.

Ю. П.

НОВІ НАДХОДЖЕННЯ ДО МУЗЕЮ ОДЕСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

Весна та літо вдалились плідними для музею Одеської державної академії будівництва та архітектури. Його колекція поповнилась новими експонатами (фотографіями, альбомом та монографією), частина з яких вже знайшла своє місце у вітринах музею.

Професор кафедри виробництва будівельних виробів та конструкцій В. М. Вировой подарував музею Академії альбом світлин «Производственная практика студентов (заводы ЖБИ)», присвячених цікавим моментам практики студентів на заводах залізобетонних виробів.

Плідним був День зустрічі випускників, який відбувся 21 червня. Музей отримав декілька цінних експонатів. Випускник Академії 1979 р. кандидат архітектури, доцент, член українського комітету ICOMOS, Лауреат Державної премії України у галузі Архітектури В. М. Мещеряков подарував у книгозбірню музею монографію «Воссоздание

Одесского кафедрального Спасо-Преображенского собора». Монографія має автограф автора та підписана одногрупниками В. М. Мещерякова.

Вдова директора Миколаївської філії Одеського інженерно-будівельного інституту Віктора

Тимофійовича Пшеничного подарувала музею декілька світлин із родинного архіву. Вони мають зображення як робочих моментів життя Віктора Тимофійовича, так і родинного.

В найближчих планах музею подальше поновлення експозиції за рахунок нових експонатів.

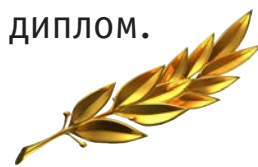

З нетерпінням чекаємо на нові історичні джерела, які розкриють цікаві сторінки історії Одеської державної академії будівництва та архітектури та поповнять оновлену експозицію залів музею.

К.і.н., доцент кафедри Українознавства Макушина Г. І.

Щиро вітаємо **Кровякова Сергія Олексійовича**, який захистив дисертацію за спеціальністю «Будівельні матеріали та вироби» та здобув науковий ступінь доктора технічних наук (на підставі рішення Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України від 20 червня 2019 р.) і отримав відповідний диплом.

Ректорат,
Профспілковий комітет співробітників,
редакція газети «Кадри будовам»

«ГІДНА КОРОЛІВСЬКОЇ ЧЕСТІ»

Прийємна звістка надійшла з Києва. У День Незалежності України в урочистій обстановці, одержала високу нагороду доктор педагогічних наук, професор кафедри Філософії, політології, психології і права Одеської державної академії будівництва та архітектури **Єрмакова Світлана Станіславівна**.

До 28-ї річниці Незалежності України в Маріїнському палаці (офіційній резиденції президента) відбулася офіційна церемонія нагородження кращих представників української еліти. Президія «Асамблеї ділових кіл» та генеральна дирекція міжнародної програми «Лідери

XXI століття» нагородили С. С. Єрмакову орденом Королеви Анни «Честь Вітчизни» (на срібній зірці) «за сумлінне служіння Україні». Україно-французький Орден Королеви Анни «Честь Вітчизни» (L'Honneur de la Patrie) заснований з метою відзначення видатних жінок сучасної України. Його вручають за вагомі досягнення і заслуги у культурній, науковій, освітянській, благодійній та інших сферах суспільної діяльності.

Нагороджена зазначила: «І хоча попереду багато планів і мрій, я обіцяю: продовжуватиму вірити у світле майбутнє нашої України і робитиму усе, щоб Україна гідно була представлена на найкращих міжнародних площадках як країна з великими перспективами і майбутнім».

Щиро вітаємо Світлану Станіславівну Єрмакову з високою нагородою!

Юрій Письмак,
редактор газети
«Кадри – будовам»

ОДЕСІ 225 РОКІВ

АРХИТЕКТУРНА ІМПРЕССИЯ

Я родился в самом центре Одессы. Детство моё – горсад, фонтан, два льва. А вокруг непохожие друг на друга красивые фасады домов. Они стали частью моего восприятия мира, непонятного тогда таинства прекрасного. Одесса – город-легенда, сочинённая её создателями и воплощённая в быль не менее легендарными первостроителями. Высокая градостроительная культура стояла у колыбели рождённого в степи над морем города, облачая юную Одессу в элегантный наряд произведений из камня и металла. Время сквозь неадекватные события истории, к счастью, донесло до нас мелодию многообразия архитектурных стилей, созданную лучшими европейскими зодчими. Как аккорды мировому зодчеству звучат архитектурные ансамбли площадей Театральной, Екатерининской, Соборной, Думской. Под звуки гимна городу, исполняемому часами на крыше горсовета, отмеряется одесское время. Отсюда, сквозь романтические женские фигуры, олицетворяющие день и ночь Одессы, открывается захватывающая, неповторимая нигде многоярусная перспектива Приморского бульвара. Приморский бульвар – парадный вход в Одессу с моря в её исторический центр. Гигантская лестница, некогда берущая начало у самого моря, возносит взор к анфиладе фасадов, обращённых к морю, являющих собою своеобразное введение в архитектурную энциклопедию города. Торжественная гармония объёмов барокко, умиротворяющий чувства клас-

сицизм, музыкальные переливы ренессанса, эмоциональный взлёт ввысь остроконечной готики, вздохи ампира, будящий эстетическое воображение завиток рококо, романтизм стилизованных силуэтов модерна, эклектика стилей – архитектурная палитра Одессы. Феерия величественных фасадов и интерьеров музеев городского Художественного, За-

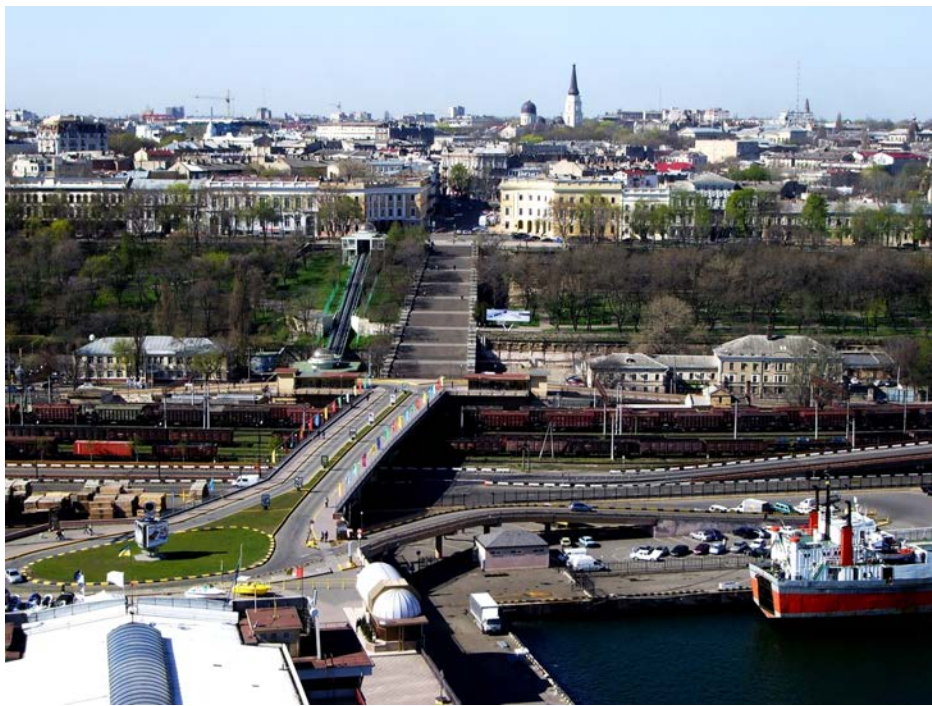

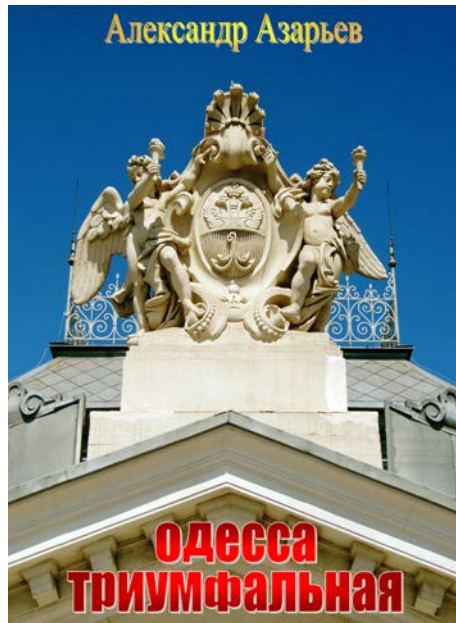
Фото Александра Азарьева

падного и восточного искусства, Археологического, Литературного, филармонии, городской Думы, Воронцовского дворца, Пассажа, Дома учёных, управления морского порта. Единственный в мире фасад особняка графини Сан-Донато на территории киностудии по всему периметру декорирован множеством барельефов знаменитых людей и их старинными гербами. Взлетевшая к небу на колеснице Мельпомена в обрамлении гигантских колонн – фасад

всемирно известного Театра оперы и балета. Много раз с видеокамерой ходил по сводам крыши театра. Великолепие его зала, парадных лестниц и интерьеров – проявление высшего образа архитектуры. Два ангела на куполе театра несут старинный герб города. Они изображены на обложке моей книги «Одесса триумфальная». Её редактировал Народный архитектор Украины, академик, профессор ОГАСА Владимир Львович Глазырин. Свыше тысячи иллюстраций издания – моя исповедь перед архитектурным наследием Одессы, частица любви к родному городу. Моё восприятие архитектуры нашло отражение на страницах газет, городских телеканалах, четырёх авторских проектах адресных композиций, серии публикаций в защиту разбросанных по городу неохранных старинных скульптур. В цикле моих видеофильмов, в том числе видео сериале «Десять мгновений Одессы», главной чертой проходит тема истории, культуры и архитектуры города. Трижды, снимая для городского телеэкрана, облетел на вертолёте вокруг цен-

тра Одессы, объёмно, не по карте, воспринимая спроектированную Деволаном параллельность улиц. С семидесятиметровой высоты колокольни Спасо-Преображенского собора восторгался величием архитектурного ансамбля города. Верхние точки съёмки улиц, площадей, особняков настраивают на философское восприятие поэзии зодчества.

Воронцовский маяк первым встречает приплывающие из заморских стран корабли. Его ру-

Обложка книги-альбома

биновая звезда в ночное время охраняет вход в акваторию порта. Трижды прикасался к этому алому сказочному источнику света. Палубой называет верхнюю точку маяка его начальник Иван Тимофеевич Цихович. Отсюда, с 23 метров над уровнем моря, открывается величественная панорама города. Место, откуда создавались сохранившиеся старинные гравюры этого чудного видения. Сегодня эта картина дополнилась белыми многоэтажными новобразованиями. Мой друг, давно ушедший в иной мир, Евгений Ермилович Запорощенко, вернувшись на родину из Франции в Одессу, много лет руководил Обществом охраны памятников старины. Он с восторгом вспоминал, что в старинных городах Франции не нарушают городскую среду новостройками. Мы с ним активно заявляли об этой проблеме Одессы в прессе. Много лет этому важному для Одессы вопросу посвятил свои научные архивные изыскания известный краевед Одессы, неутомимый исследователь прошлого нашего города, инженер-кораблестроитель Владимир Адамович Чарнецкий. Главный нравственный долг современных зодчих Одессы – не нарушать художественного единства с произведениями высокого искусства своих талантливых предшественников. Николай Васильевич Гоголь сказал: «Архитектура – тоже летопись мира. Она говорит тогда, когда уже молчат и песни, и предания».

Александр Азарьев, почётный работник культуры Украины, Лауреат литературной премии им. К. Г. Паустовского, член Национального Союза архитекторов Украины

МИСТЕЦЬКИЙ КАЛЕЙДОСКОП СЕРПНЯ

Серпень 2019 р. видався врожайним на неординарні виставкові проекти, в яких взяли участь художники – викладачі Одеської державної академії будівництва та архітектури (серед яких і редактор газети «Кадри будовам»).

9 серпня 2019 р. в урочистій обстановці відбулося відкриття виставки «Співзвуч-

На відкритті персональної виставки творів заслуженого художника України С. П. Скоробогатова в Одеському Будинку-музеї ім. М. К. Реріха (світлина В. Чорного)

ність фарб і моря» двох художників-мариністів Одеси – Галини Вікторівни Лекаревої-Нікітіної і Юрія Олександровича Письмака. Виставка проходить в залі бібліо-

На Міжнародній виставці мистецтв у рамках X Міжнародного грінівського фестивалю «Червоні вітрила» твори викладачів і дипломників АХІ ОДАБА експонувались на самих почесних місцях (Одеський літературний музей)

теки-філіалу № 2 ім. К. Г. Паустовського (вул. Градоначальницька, 9) в рамках кают-компанії «Морська бібліотека». Пропозиція провести виставку саме у цьому вистав-

Символ єднання митців Одещини

ковому просторі надійшла художникам від завідувачки бібліотеки Карини Вікторівни Апарінової. А ось ідея виставки-тандему митців виникла в уявленні відомого громадського діяча, кінематографіста і журналіста, члена Національної спілки художників і Національної спілки архітекторів України Олександра Миколайовича Азарьєва. Цю ідею гаряче підтримали засновник кают-компанії «Морська бібліотека», головний редактор газети «Моряк України» Анатолій Венгрук і відома журналістка і громадський діяч Інна Ішук. Мистецтвознавці звернули увагу на

Фрагмент експозиції виставки «Співзвучність фарб і моря»

те, що безлюдні пейзажі морських краєвидів Г. В. Лекаревої-Нікітіної чудово поєдналися в виставковому просторі з ретроспективно-фантазійними, романтичними полотнами Ю. О. Письмака.

14 серпня 2019 р. в двох за-

Хвилююча мить відкриття Міжнародної виставки мистецтв «Спаси і збережи» в Галереї мистецтв Свято-Успенського жіночого монастиря.

Виставка-дует одеських художників-мариністів Галини Лекаревої-Нікітіної і Юрія Письмака «Співзвучність фарб і моря» відкрилася 9 серпня 2019 р. в залі одеської бібліотеки-філіалу № 2 ім. К. Г. Паустовського і триватиме не менш ніж 3 місяці.

Художник-мариніст Галина Лекарева-Нікітіна

і культурному житті Одеси стало відкриття X (ювілейного) Міжнародного Грінівського фестивалю «Червоні вітрила», яке відбулося 16 серпня 2019 р. в Одеському літературному музеї. Керівник і організатор проекту – президент благодійного фонду «AVE» Рита Колобова. Одночасно, в рамках фестивалю, була відкрита і Міжнародна виставка мистецтв. Слід відзначити, що на самих почесних місцях цієї виставки були представлені полотна випускників кафедри Образотворчого мистецтва АХІ ОДАБА (вихованців В. Г. Полнобродського, А. О. Горбенка, В. М. Сакалюка, А. Ю. Ізрайляна (Зеркалова) та інших), В.С. Федорової і Г. Міхеєвої, а також твори викладачів М. В. Спорника, В. Крані і акварельна картина Ю. О. Письмака.

У виставці художніх творів «Мамай мандрує», присвяченій пам'яті архітектора і художника О. Циркуна активну участь взяли викладачі АХІ ОДАБА (Одеський літературний музей)

Афіша виставки

лах-крилах виставкового простору Одеського літературного музею відбулося відкриття виставки «Мамай мандрує» (частини великого виставкового проекту), присвяченої пам'яті відомого діяча мистецтв, почесного члена Національної спілки художників і члена Національної спілки архітекторів України, великого патріота Олександра Євдокимовича Циркуна. Серед творів багатьох художників – учасників виставки, увагу глядачів привернули і витвори викладачів Архітектурно-художнього інституту ОДАБА: Ю. П. Валюка, М. Д. Потужного і Ю. О. Письмака.

Значною подією в мистецькому

ОСТРОВ БЕРЕЗАНЬ – ОСТРОВ ЛЕЙТЕНАНТА ШМИДТА

Строительство памятника Петру Петровичу Шмидту на о. Березань, где 8 сентября 1968 г. был открыт памятник-обелиск на средства, собранные сотрудниками и студентами Одесского инженерно-строительного института.

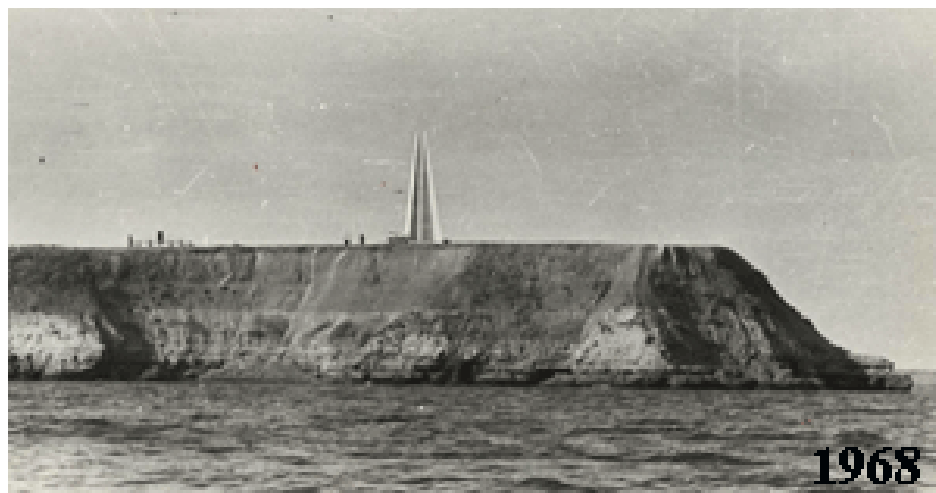
Петр Петрович Шмидт родился 17 февраля 1867 г. в г.Одессе Одесского уезда Херсонской губернии. Его предок, немец, был кузнецом, одним из тех мастеров, которых царь Петр I выписал из Франкфурта-на-Майне для работы на первых российских верфях. П.П.Шмидт был потомственным морским офицером. Его отец Петр Петрович вышел в отставку в чине контр-адмирала Черноморского флота. В 1880-86 г.г. учился в Петербургском морском училище, которое окончил в звании мичмана и был назначен на Балтийский флот. А в 1888 г. приказом по морскому ведомству №86 переведен на Черноморский флот с зачислением во 2-й Чер-

Я знаю, что столб, у которого встану я принять смерть, будет водружен на границе двух разных исторических эпох нашей родины.

Из речи П.П.Шмидта на суде

росла с годами, и впечатлительность, мучившую его предвидением чего-то недоброго, какой-то беды. Постоянно размышлял о несправедливости и думал о том, как облегчить страдания людей.

1968

2019

номорский флотский экипаж. В 1895 г. произведен в лейтенанты. Петр Петрович выделялся неординарностью мышления, разносторонними интересами, любовью к музыке и поэзии. Был идеалистом – не воспринимал жестокие нравы, царившие в ту пору на царском флоте. Был бесстрашным человеком, категорическим противником кровопролития. От матери унаследовал нравственную чуткость, которая

Ему хотелось, чтобы жизнь была справедливой и равной для всех. Прочитав повесть А.И.Куприна "Поединок" и встретив Куприна на литературном вечере, Петр сказал ему: "Благодарю Вас. Спасибо за "Поединок". В Ромашове я узнал немного себя".

В 1905 г. П.П.Шмидт был назначен командиром крейсера "Очаков". В это время вспыхнул мятеж на броненосце "Потемкин". Его матросы тоже взбунто-

вались и окружили его. Шмидт честно сказал, что восстание обречено на провал. Он согласился руководить крейсером, чтобы не оставлять матросов одних, чтобы взять вину на себя, уменьшить кровопролитие. При этом сказал, что идет на Голгофу и был прав. Его слова "Клянемся в том, что между нами не будет ни ев-

вину перед ним. Между ними никогда не было тайн и недопонимания, оба доверяли друг другу. На суде лейтенант Шмидт был прекрасен. Он был полон личного обаяния. Оно проявлялось в простоте, в громадном расположении к людям, в искренности и мужестве. (Из повести К.Паустовского "Черное море").

рея, ни армянина, ни поляка, ни татарина, мы все отныне будем равными, свободные братья... и добьемся равного избирательного права для всех" – актуальны и сегодня.

Возглавив восстание на крейсере "Очаков", П.П.Шмидт повел за собой корабли и провозгласил себя командующим революционным Черноморским флотом. Однако восстание было подавлено и П.П.Шмидт с сыном Женей и матросами были арестованы. Его сильно угнетало заточение сына, было больно чувствовать свою

Лейтенанту П.П.Шмидту был вынесен приговор – смертная казнь через повешение. Сына помиловали. Поскольку не нашлось палача, согласившегося повесить П.П.Шмидта, приговор заменили расстрелом. Такая же участь ждала еще троих восставших – Антоненко, Гладкова и Частника. Все они были вывезены на о.Березань и расстреляны там 6 марта 1906 г.

Остров Березань расположен на Черном море вблизи г.Очаков Николаевской области. В конце VII века до н. э., здесь существовало древнегреческое поселение Борисфен. На острове сохранились старинные оборонительные сооружения. Слово "Березань" происходит от иранского слова "березант", что означает "высокий". По всей вероятно-

сти, именно этот остров навеял А.С.Пушкину идею об острове Буяне в «Сказке о царе Салтане» (1824):

**"Ветер весело шумит,
Судно весело бежит
Мимо острова Буяна
К царству славного Салтана".**

По инициативе парторга Одесского инженерно-строительного института Георгия Павловича Владыченко, который учил никогда не забывать старшее поколение, а также при содействии ректора-фронтовика Петра Львовича Еременка (Г.П. Владыченко стал ректором ОИСИ в 1970 г.) началось строительство памятника лейтенанту Петру Петровичу Шмидту и его соратникам. Строился памятник на деньги собранные сотрудниками и студентами ОИСИ по проекту молодых архитекторов Н.Галкиной и В.Очаковского, выпускников нашего вуза. А непосредственное участие в строительстве памятника принимали студенты стройотряда «Березань». Памятник состоит из трех 15-тиметровых

железобетонных стелл, символизирующих паруса. При подходе к острову с любых направлений он смотрится как один огромный наполненный ветром парус, символ морской стихии, мужества и стойкости моряков.

Из воспоминаний комиссара Стройотряда Валентина Макарова: «Когда высадились на остров, искали место для памятника, думали о том, что здесь когда-то были расстреляны люди, – чувствовали, что делаем что-то большое, святое».

Георгий Павлович Владыченко приезжал регулярно два раза в неделю. Это был как праздник для всех. Если дежурный по лагерю замечал движение лодки с берега, а в ней Г.П. Владыченко, то сообщал нам. Все бежали его встречать. Он пользовался

огромным авторитетом. Если он давал слово, все знали, что это будет. На одной из линеек его зачислили Почетным членом стройотряда "Березань". Георгий Павлович не брезговал никакой работой и всегда сразу подключался. Желающих отправиться на строительство было много. Записывали всех, но преимущество имели добровольцы, имеющие рабочую специальность – бетонщики, монтажники и др. Таким образом в сентябре 1967 г. из студентов-первокурсников, владеющих строительными навыками, в институте был сформирован отряд «Березань», отправившийся 10 сентября на остров для сооружения памятника. На этот безымянный остров добраться можно было только на баркасах. Не было воды, не было

строений. Еда и стройматериалы подвозились по воде. Не было и причала для баркасов, и весь привезенный груз приходилось переносить на берег часто и по пояс в воде.

Студенты жили в палатках, одну из которых оборудовали под комнату для занятий. Приезжали часто преподаватели – читали лекции, проводили практические занятия, проверяли задания. На фотографиях можно увидеть на-

дить лебедку для подъема грузов, которые поднимали в мешках и бидонах. Цемент и щебень доставлялся на баржах с материковой части к противоположному берегу, более пологому, а затем приходилось нести к месту производства работ. Из-за такого рельефа использование тачки было весьма затруднительно, поэтому использовали носилки. Ребята были молодые, здоровые и веселые – работали в охотку.

чало работ: геодезические работы, земляные работы, подъем песка к месту работ.

Затем подошло время заливки фундамента. Понадобился цемент, песок, щебень, вода. Песок добывали у основания обрывистого берега, на котором велись работы. Пришлось соорудить

Начиная с 10 сентября и по 18 октября 1967 года были выполнены следующие работы: было доставлено свыше 200 тонн строительных материалов и конструкций, проведено земляных работ – 60 м.куб, уложено бетона – 50 м.куб, и без применения индустриальных методов был вы-

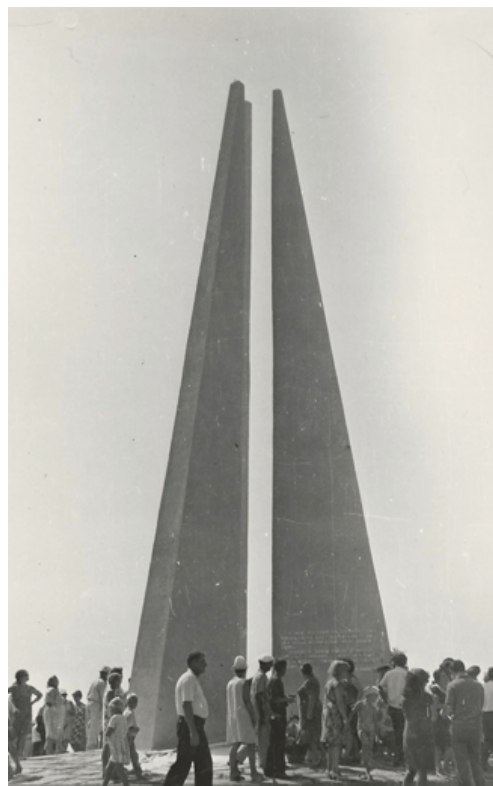

полнен весь нулевой цикл работ. Потом строительство было за- консервировано до весны 1968 г. Затем отряд снова вернулся на остров и приступил к сооружению "парусов" трех бетонных стелл. Руководил работами старший преподаватель кафедры Технологи- ии строительного производства,

И вот наступил день открытия монумента. К сооруженному к этому времени причалу под- возили людей – тысячи людей приехали на открытие памятни- ка Петру Петровичу Шмидту – лейтенанту и человеку. Приехал

ректор института П.Л. Еременок, парторг Г.П. Владыченко (бла- годаря его инициативе и руко- водству всеми работами было осуществлено это историческое событие), преподаватели, сотру- дники института. Звучала музыка, произносились речи, водружа- лись венки. Все стройотрядовцы «Березани» были награждены Почетными грамотами. Но самой большой наградой для них было осознание участия в грандиоз- ном проекте и возможность уви- деть результат своего нелегкого труда.

"Зустрів мене загадкою цей острів, а це було позаминулою роком.

Він звав мене, мов птах у простір, мигаючи своїм зеленим оком

І я прийшов на кручі край крутої, де чайки розбивають свої груди,

І стогнуть хвилі з вітром у двобої, і не один я був – зі мною були люди.

І кожен з нас побачив в ті хвилини: не мак червоний у високих травах –

Там перлами світилися краплини крові, пролітої за щастя і за правду.

Стріла віків летить вперед. На цей же раз завмерла, закута в сталь й бетон Тепер, щоб слава та не вмерла".

Дмитро Вальков
(стройотрядовець)

Этот памятник стоит до сих пор, пусть, к сожалению, неу- хоженный и требующий рестав- рации, олицетворяя собой силу духа, веру в лучшее будущее.

Прах лейтенанта П.П. Шмид- та был перевезен с острова Березань в г. Севастополь, где был захоронен на кладбище

высококвалифицированный специалист, фронтовик Дмитрий Семенович Чучмай. К работе подходили профессионально: пруты арматуры, разложенные на земле, в местах предполагае- мых пересечений друг с другом старательно вязали специальной вязальной проволокой, чтобы избежать разрушения памятника при возможных подвижках зем- ной коры. При этом сварочные работы не исключались.

Пришло время, когда обелиск потянулся в небо – железобе- тонные конструкции поднялись над уровнем земли.

в присутствии большого коли- чества людей. Над его могилой сооружен памятник. А было ему на момент казни 39 лет. Дом, где родился Петр Петрович Шмидт, находится на Лидерсовском бульваре в Одессе. На доме была установлена мемориальная доска.

Алла Решетникова

